

De ting skal vi stadig væk støtte, men vi vil også have lov til at sige, at der ikke behøver være det bureaukrati og de mange mellemlag, og vi kan også godt gøre det på et noget lavere niveau.

Det er altså tilladt – vil jeg sige til hr. Ole Sohn – at prioritere og ikke bare med hovedet under armen sige, at nu fastholder vi den bevilling, vi har inden for musikken, litteraturen, filmens verden. Der vil vi prioritere. Derfor er det også muligt inden for prioriteringen at sikre de formål, der er i Kulturministeriets Udviklingsfond, i de nye råd, der kommer.

Det er rigtigt, at de har en lavere bevilling end før, for vi har fra denne her regerings side valgt at sige, at der er nogle vigtige ting, vi vil støtte. Vi vil støtte sygehusene med 1,5 mia. kr. Vi vil støtte børnene med en bedre barselorlov. Vi vil støtte de ældre. Vi vil støtte med en bedre konkurrencepakke. Alle de ting er prioriterede, og så må vi alle sammen være med til at spæde til.

Selv efter den besparelse, vi har været igennem i Kulturministeriet, kan vi være glade og stolte over den milliardbevilling, vi stadig væk har til kulturens område i Danmark, og den hører til blandt de allerallerhøjeste og bedste i hele verden.

Til hr. Naser Khader: Jeg har været inde på evalueringen. Jeg forstår godt, at hr. Naser Khader er skuffet. Det er jo et, kan man godt sige, radikalt eksperiment, et radikalt barn, og selvfølgelig skal den radikale ordfører ikke være begejstret for sådan et forslag. Men vi mener nu altså stadig væk ud fra saglige hensyn, at det er relevant og rigtigt at nedlægge Udviklingsfonden.

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg savner også reelle besparelsesforslag fra Enhedslisten. Dem glæder jeg mig til at se. De vil blive taget imod med kyshånd inden for alle områder. Altså ikke bare nye udgiftsforslag og ikke bare nye skatter og afgifter for forskellige mennesker, man ikke bryder sig så meget om.

Med hensyn til de substantielle bemærkninger fra hr. Søren Søndergaard er jeg da enig i, at vi skal blive ved med at støtte også den tværgående form for kultur. Det mener jeg også sagtens vi kan finde ud af i en ny struktur.

Kl. 14.45

Så er der selvfølgelig en sammenhæng mellem det svar, jeg har givet til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og den skriftlige fremsættelse, fordi formålet med den her lov er toledet: På den ene side laver vi en ny struktur, hvor vi tager

alle de elementer med, som vi kan bruge fra Udviklingsfonden, og på den anden side sparer vi selvfølgelig også penge på området. Det gør vi på Kulturministeriets område og også på det her område.

Man kan ikke sådan sige eksplicit, at man sparer lige præcis det antal millioner kroner, der er sparet på Kulturministeriets Udviklingsfond, for de ryger ind i en samlet pulje på Kulturministeriets område, men vi vil spare penge på kulturområdet. Vi må jo være med til at bidrage til, at samfundet kan fungere, og at vore sygehuse også kommer til at fungere på en ordentlig måde.

Så spørger hr. Søren Søndergaard til strukturen. Den har jeg været lidt inde på, og den tager jeg gerne en diskussion med hr. Søren Søndergaard om, når vi nu er færdige med et udspil. Så kan vi prøve at diskutere det både her i Folketingssalen og på bilaterale og multilaterale møder.

Afslutningsvis var jeg meget glad for at høre fru Bodil Kornbeks bemærkninger om, at man kan tilslutte sig forslaget. Jeg er også meget enig i de bemærkninger, som fru Bodil Kornbek kom med omkring kulturen, kunsten og igangsættningen, og jeg er enig med fru Bodil Kornbek i, at mange af de ting kan man godt støtte inden for de eksisterende rammer.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fire korte bemærkninger: Først hr. Ole Sohn, så hr. Søren Søndergaard, fru Jytte Andersen og hr. Naser Khader.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Lige for at undgå en misforståelse: Jeg er helt enig med ministeren i, at det er vigtigt at prioritere, og det er fuldstændig fair, at regeringen prioriterer at nedlægge Udviklingsfonden. Det er vi bare uenige i, men det synes jeg er helt fair.

Der er et par spørgsmål: Hvis man mener, der er manglende kvalitet i nogle af de projekter, og at der skal strammes op på arbejdet, hvorfor søger ministeren så ikke for at sikre sig, at den bestyrelse, der arbejder, får nogle klare retningslinjer at arbejde ud fra? Det er det ene.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille til ministeren, er: Ministeren siger, at man gerne vil have en tættere kontakt mellem myndigheden og den udøvende kunstner, og for at undgå misforståelser siges det: Jamen selvfølgelig skal der være et armslængdeprincip.